Nr. 7 **Aleksandrów-Kuj.**, dnia 13 maja 1926 r. Rok 1

Tygodnik Urzędowy

powiatu nieszawskiego.

Abonament wynosi kwartalnie 1.50 zł, miesięcznie 0.50 zł. Z dostawą pocztową zł 1.69 kwart., 57 gr miesięcz. Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują prenumeratę.

Ogłoszenia na 4-łamowej stronicy za milimetr 8 gr. Częstsze ogłoszenia wysoki rabat. Wszystkie biura reklam. przyjmują ogłosz. Cena egz. pojedyńcz. 10 gr.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków lub tp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Poz. 61.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
L. Pr. 297/P.
w sprawie ćwiczeń rezerwistów
w 1925 r. —

Warszawa, dnia 19 marca 1926 r.

Odpis. z odpisu

Do Panów Wojewodów
i Pana Komisarza Rządu
na m. st. Warszawę.

Pan Minister Spraw Wojskowych zwrócił się do mnie z pisemnem podziękowaniem dla władz administracyjnych za wydatną pracę przy powołaniu w ub. roku rezerwistów na ćwiczenia. W szczególności podniósł Pan Minister Spraw Wojskowych, że władze administracyjne II i I instancji okazywały pełne poparcie zamierzeniom Ministerstwa Spraw Wojskowych przez współdziałanie z miejscowemi władzami wojskowemi i umiejętne wywiązywanie się z powierzonych im terminowych prac, związanych z akcją powołania rezerwistów na ćwiczenia".

Przyjmując z zadowoleniem powyższą opinję Pana Ministra Spraw Wojskowych, świadczącą korzystnie o postępującem doskonaleniu się aparatu administracyjnego, proszę zawiadomić o tem dotyczących referentów w Urzędzie Wojewódzkim tudzież podwładne Starostwa.

Minister: (—) Wł. Raczkiewicz.

Wojewoda Warszawski
L. Pr. 573/1.

Warszawa, dnia 31 marca 1926.

Do Panów Starostów
Województwa Warszawskiego.

Przesyłam do wiadomości i zakomunikowania PP. Referentom Spraw Wojskowych oraz urzędom gminnym, wyrażając równocześnie Panu Staroście i podwładnym Mu urzędnikom w imieniu służby uznanie za umiejętne i sumienne wywiązanie się z pracy, związanej z powołaniem rezerwistów na ćwiczenia wojskowe.

Wojewoda: (—) Sołtan.

Starostwo Nieszawskie
L. 101/pr.

Aleksandrów, dnia 6 maja 1926.

Do PP. Burmistrzów, Wójtów
i pisarzy gminnych
pow. Nieszawskiego.

Powyższe podaję do wiadomości, wyrażając jednocześnie podziękowanie Panom za umiejętne i sumienne wywiązanie się z pracy, związanej z powołaniem rezerwistów na ćwiczenia w roku ubiegłym.

Starosta: (—) Ricci.

Poz. 62.

Obwieszczenie.

Zawiadamiam, że posterunek policyjny na gminę Bytoń został zlikwidowany, zaś dalsze załatwianie wszystkich spraw przydzielono posterunkowi policyjnemu w Radziejowie.

Aleksandrów, dnia 5 maja 1926 r.

Starosta: (—) Ricci.

Poz. 63.

Obwieszczenie.

Na podstawie art. 6 przepisów wykonawczych do Dekretu o utworzeniu Rad Gminnych poleca się sołtysom gminy **Straszewo** ogłosić miejscowej ludności, że w dniu 20-go maja rb. o godzinie 9-ej rano w lokalu urzędu gminnego w Konecku odbędą się **wybory** kandydatów na urząd **Wójta** i jego **zastępcy** oraz członków **Rady Gminnej** gminy Straszewo.

Przewodniczący Wydziału

Starosta Nieszawski: (—) Ricci.

Poz. 64.

Co winien wiedzieć każdy, prowadzący żywinę na jarmark i wogóle na sprzedaż.

1. Bez świadectwa pochodzenia zwierzęcia z domu nie wyprowadzać.
2. Sołtys daje zaświadczenie tylko do wójta.

3. Bez świadectwa pochodzenia nic nie sprzedawać ani nie kupować.
4. Pamiętać, że świadectwo pochodzenia służy tylko na 10 dni.
5. Na jarmark przychodzić choć z małą kwotą pieniędzy, wystarczającą na pokrycie opłat jarmarcznych.
6. Poza targowiskiem z żywiną nie stawać.
7. Ani konia, ani krowy i t. p. na targowisku bez świadectwa pochodzenia nie zostawiać; odchodząc od żywiny, należy świadectwo pochodzenia pozostawić jakiejkolwiek osobie zaufanej.
8. Pamiętać, że na jarmarkach i targach można otrzymywać bezpłatne porady weterynaryjne.

Aleksandrów, dnia 11 maja 1926 r.

Za Starostę: (—) Krynicki.

L. dz. 9828/26.

Poz. 65.
Ogłoszenie.

Czyściciele skarżą się, że osoby prywatne zajmują się obdzieraniem skór z padliny. Niniejszem powiadamiam, że tylko czyściciele są uprawnieni do ściągania skór z padłych koni.

Osoba prywatna, nie stosująca się do powyższego, może być pociągnięta do odpowiedzialności sądowej z §§ 1150—1152 oraz art 207 K. K.

Aleksandrów, dnia 11 maja 1926 r.

Starosta: (—) Ricci.

L. dz. 9827/26.

Poz. 66. Dalszy ciąg do poz. 56.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go czerwca 1919 r. Nr. 35 poz. 451.

W zastosowaniu przy wyborach do Sejmików i Wydziałów Powiatowych obowiązujących obecnie norm — mianowicie Dekretu o Tymczasowej Ordynacji Wyborczej do Sejmików Powiatowych z dnia 5 grudnia 1918 r., Przepisów wykonawczych do tegoż Dekretu z dnia 15-go stycznia 1919 r. i Dekretu o Tymczasowej Ordynacji Powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. — nastręczyły się w szeregu wypadków wątpliwości, które sprowadzały się głównie do kilku poniżej wymienionych kategoryj:

1. Wyrażenie art. 4-go Dekretu o tymczasowej ordynacji wyborczej, że na członka Sejmiku Powiatowego może być wybrany „każdy członek odnośnego kolegjum wyborczego“, cały szereg rad gminnych i rad miejskich mylnie rozumiał w sensie praw tych rad do powoływania członków sejmiku nie tylko z pośród członków danej rady gminnej lub rady miejskiej łącznie z Magistratem, lecz również z pośród zastępców członków tych kolegjów i wogóle z pośród obywateli danej gminy względnie miasta, mających bierne prawo wyborcze.

2. Z drugiej strony przepis art. 3-go Dekretu o utworzeniu rad gminnych z dnia 28-go listopada 1918 r., przewidujący skład rady gminnej, jest częstokroć rozumiany w sensie składu rady gminnej jedynie z dwunastu członków, którym przewodniczy Wójt z tytułu swego oficjalnego stanowiska, jako naczelnika gminy, niewchodzący w skład rady gminnej w charakterze członka. Omyłka ta prowadzi w praktyce do tej mylnej konsekwencji, że Wójt, jako nienależący do „odnośnego kolegjum wyborczego“, nie może być obranym członkiem sejmiku, a nawet niema czynnego prawa wyborczego, lub głosuje jedynie w razie równości głosów.

3. W wypadkach, w których wybory w myśl art. 5-go Przepisów Wykonawczych do Dekretu o tymczasowej ordynacji wyborczej nie było dokonane przez aklamację, przeważnie nie rozumiano pojęcia „względnej większości głosów“ (art. 6 Dekretu o Tymczasowej Ordynacji Wyborczej), utożsamiając go w praktycznem zastosowaniu tego przepisu z pojęciem „zwykłej większości głosów“, t. j. niezbędnością otrzymania przez kandydata do Sejmiku więcej niż połowy głosów obecnych członków danego zebrania wyborczego.

Skutkiem takiego niezrozumienia tych dwóch pojęć powstało stałe w tych wypadkach zastosowywanie kilkakrotnego głosowania na każdego kandydata osobno wbrew wyraźnemu przepisowi art. 6 wyżej wymienionych przepisów wykonawczych.

4. Art. 15 Dekretu o Tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. rozumiany jest zwykle jako przepis, pozbawiający prawa wyboru na członka Sejmiku osób, zajmujących płatne posady nietylko w urzędzie państwowym lub komunalnym danego powiatu, lecz wogóle we wszystkich instytucjach samorządowych, działających na terenie powiatu, więc w samorządzie miejskim i gminnym; art. zaś 33 tej ordynacji w łączności z art. 45 i 46, — jako pozbawiający prawa wyboru na członka Wydziału Powiatowego Burmistrzów, ławników magistratów, Wójtów i sołtysów. Tym sposobem powiatowi Komisarze Rządowi mylnie unieważnili wybory w wypadkach powoływnaia na członków Sejmiku, względnie Wydziału Wójtów sołtysów, Burmistrzów, członków magistratu i t. p., zarządzając nowe wybory.

5. Wątpliwości nasuwało również pojęcie zajmowania „płatnej posady w urzędzie powiatowym państwowym lub samorządowym“ odnośnie do zajmowania płatnych posad przy instytucjach samorządu powiatowego, jak np. szpitalach powiatowych itp., pełnienie których to funkcyj nie stoi na przeszkodzie do wyboru na członka Sejmiku.

6. Art. 10 Przepisów Wykonawczych do dekretu o tymczasowej ordynacji wyborczej do Sejmików Powiatowych, uprawniający Powiatowych Komisarzy Rządowych do rozstrzygania skarg w wypadkach, przewidzianych w art. 9 tychże przepisów wykonawczych, rozumiany jest niewłaściwie przez wielu z Nich w znaczeniu ich prawa wogóle do zatwierdzenia wszystkich dokonywanych wyborów, po uprzedniem rozstrzygnięciu przez nich sprawy zgodności przeprowadzenia wyborów ze stosownemi przepisami prawa wyborczego.

Postanowienia tegoż art. 10-go zlecające Ministerstwu Spraw Wewnętrznych zarządzenie nowych wyborów w przypadku unieważnienia poprzednich przez niezaskarżoną decyzję miejscowego Komisarza, wywołaną skargą, winny być rozumiane przez Powiatowych Komisarzy

Rządowych w znaczeniu obowiązku Ich przedkładania Ministerstwu Spraw Wewnętrznych wniosku o zarządzenie nowych wyborów także w tych wypadkach, w których dokonali unieważnienia wyborów z urzędu.

Komunikując o powyższem do zastosowania się, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panom dawać stosowne wyjaśnienia PP. Wójtom i Burmistrzom, jako przewodniczącym ew. podobnych zebrań wyborczych w celu uniknięcia nadal (np. przy ewent. wyborach uzupełniających) niedokładności i niezgodności z obowiązującemi przepisami, popełnianych dotąd przy wyborach.

Warszawa, dnia 13 maja 1919 roku
53 928/IV — 849/I-XVI.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) K. Sienkiewicz.

Starostwo Nieszawskie
L. dz. 8933/26

Poz. 67.

Protokół

XXX-go posiedzenia Nieszawskiego Sejmiku Powiatowego z dnia 29 kwietnia 1926 roku.

Obecni: Członkowie Wydziału Powiatowego pp.:

1. Bronisław Sulimierski ze Straszewa, gmina Straszewo,
2. Jan Barthel de Weydenthal z Bądkowa, gmina Bądkowo,
3. Franciszek Szmyciński z Lubicza, gmina Osięciny,
4. Konstanty Wrzesiński z Radziejowa,
5. Franciszek Stępkowski z Łowiczka, gmina Bądkowo:

Członkowie Sejmiku pp.:

6. Kokowicz Wincenty i
7. Chrzanowski Karol z Aleksandrowa,
8. Brożek Jan z Radziejowa,
9. Dzierzbicki Kazimierz z gm. Bądkowo,
10. Budkiewicz Tomasz z gm. Boguszyce,
11. Grodzicki Włodzimierz i
12. Janiszak Jan z gminy Bytoń,
13. Korzeniowski Stanisław i
14. Kobusiewicz Zenon z gminy Czamanin,
15. Pulczyński Wiktor z gminy Lubanie,
16. Grzegórski Andrzej z gminy Osięciny,
17. Strzelecki Franciszek i
18. Zakrzewski Franciszek z gminy Raciążek,
19. Tabaczyński Antoni i
20. Liszkiewicz Franciszek z gminy Ruszkowo,
21. Zajączkowski Stanisław i
22. Grzanka Stanisław z gminy Sędzin,
23. Sobolewski Franciszek z gminy Służewo,
24. Kołowrocki Antoni z gminy Straszewo.

Nieobecni: Członek Wydziału Powiatowego p. Kazimierz Greutzmacher z Czołówka, gmina Radziejów i Członkowie Sejmiku: p. Bartosik Ludwik z gminy Boguszyce, p. Skrodzki Franciszek z gminy Lubanie, p. Tabaczyński Bolesław i Kocent Jan z gminy Piotrków Kujawski, p. Gralak Jan z gminy Radziejów, p. Grzankowski Jan z gminy Służewo, p. Stawiński Józef z gminy Straszewo.

W obradach brali udział: protokółujący sekretarz Sejmiku Zdzisław Żydowo, inżynier drogowy p. Michał Panek, naczelny lekarz szpitali pow. p. dr. Stanisław Szerzeniewski, lekarz weterynarji p. dr. Konstanty Krynicki, inspektor szkolny p. Józef Wójtowicz, inspektor sam. gm. p. Karol Hermanowski i buchalter Sejmiku p. Stefan Kuberacki.

Na ogólną liczbę członków Sejmiku — 36, było mandatów wolnych 4; na zebranie przybyło 24, nieobecnych było 8 członków, zatem Przewodniczący, otwierając posiedzenie, stwierdził, że jest dostateczny komplet do powzięcia uchwał prawomocnych.

Porządek obrad:

1. Przyjęcie protokółu z poprzedniego posiedzenia.
2. Przyjęcie sprawozdania z zamknięcia budżetowego za r. 1925 i udzielenie absolutorjum Wydziałowi Powiatowemu.
3. Ustalenie tytułu własności zakupionej dla inspektora szkolnego bryczki i uprzęży (protokół Sejmiku z dnia 14. 6. 1924 r. Nr. XXV, pkt. 2Ba).
4. Wniosek naczelnego lekarza szpitali pow. o obniżenie niektórych stawek w opłatach szpitalnych (protokół Sejmiku XXVIII, z 27 czerwca 1925 r., uchwała Nr. 9).
5. Wniosek Rady Szkolnej Powiatowej o powołanie zastępcy członków Rady w myśl art. 33 Przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych w Kr. Pol. z dnia 10 sierpnia i 7 września 1917 r.
6. Wniosek Starostwa o powołanie 3 przedstawicieli Sejmiku do Powiatowej Komisji Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w myśl par. 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. IV. 1925 r. (Dz. U. Nr. 45, poz. 314).
7. Wnioski i interpelacje.

Do p. 1-go: Żaden z członków Sejmiku nie zgłasza poprawek do protokółu poprzedniego posiedzenia, powzięto więc jednomyślną **uchwałę Nr. 1:**

Protokół XXIX-go posiedzenia Sejmiku przyjmuje się do wiadomości bez zmian.

Do p. 2-go: P. Grodzicki odczytuje protokół Komisji Rewizyjnej, poczem Przewodniczący zapytuje, czy należy odczytywać sprawozdanie cyfrowe, doręczone członkom Sejmiku z zaproszeniami. Ponieważ żaden z członków takiego życzenia nie zgłosił, przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem i protokółem Komisji Rewizyjnej, w czasie której zgłaszają wnioski:

1. p. Sulimierski — by uwagę Komisji Rewizyjnej w sprawie niewykazanych przez władze skarbowe zaległości z tytułu dodatków do podatków państwowych przesłać władzy nadzorczej z podkreśleniem i prośbą o interwencję (przyjęty jednomyślnie);
2. p. Chrzanowski — o przegłosowanie, czy Sejmik akceptuje przekroczenia pozycyj budżetowych, o przyjęcie sprawozdania do wiadomości i udzielenie wydziałowi Powiatowemu absolutorjum (przyjęty 18 głosami);
3. p. Barthel — o upoważnienie Wydziału Powiatowego do przekraczania budżetu w poszczególnych działach do pewnej określonej wysokości (jednomyślnie przyjęty).

Po wyczerpaniu dyskusji powzięto większością 18 głosów, przy 6 wstrzymujących się od głosowania **uchwałę Nr. 2:**

Sejmik Nieszawski — po zapoznaniu się ze sprawozdaniem budżetowem za rok 1925 — a) akceptuje uwidocznione w niem przekroczenia sum preliminowanych; b) całość sprawozdania z wykonania budżetu za 1925 rok wraz z protokółem Komisji Rewizyjnej przyjmuje do wiadomości; c) akceptuje gospodarkę wydziału Powiatowego za r. 1925; d) zezwala Wydziałowi Powiatowemu przekraczać preliminarz budżetowy na r. 1926 do wysokości 10 procent w każdym dziale, o ile tego zajdzie konieczna potrzeba, poczem z przekroczeń tych Wydział Powiatowy składać będzie stosowne sprawozdania na najbliższem posiedzeniu Sejmiku; e) wzywa Wydział Powiatowy do przedstawienia władzy nadzorczej protokółu Komisji Rewizyjnej, podkreślając ten ustęp, w którym Komisja stwierdza brak danych o zaległościach za lata poprzednie z tytułu dodatków do podatków państwowych.

PP. Grodzicki i Kobusiewicz opuszczają salę posiedzeń.

Do p. 3-go: Sekretarz Sejmiku, referując sprawę, zaznacza, że ani wniosek ówczesnej Komisji Rewizyjnej, ani uchwała Sejmiku z 14-go czerwca 1924 roku, na podstawie których wyasygnowano inspektorowi szkolnemu na kupno bryczki i uprzęży zł 1000, nie określają, czyją nabyte przedmioty stanowić mają własność, wobec czego nie byływ ciągnięte do inwentarza powiatowego związku komunalnego. Pan Wójtowicz oświadcza, że bryczkę i uprząż uważa za własność sejmiku i do inwentarza inspekcji tychże nie wnosił. Po zamknięciu dyskusji powzięto jednomyślną **uchwałę Nr. 3:**

Sejmik Nieszawski, uzupełniając uchwałę swą z dnia 14 czerwca 1924 roku (protok. XXV, pkt. 2Ba) stwierdza, że bryczka i uprząż, kupione za fundusze powiatowego związku komunalnego, a oddane do użytku inspektora szkolnego, stanowią własność Nieszawskiego Powiatowego Związku Komunalnego i do księgi inwentarzowej tegoż wciągnięte być mają.

Do p. 4-go: Naczelny lekarz szpitali powiatowych uzasadnia wniosek, poczem powzięto jednomyślną **uchwałę Nr. 4:**

Sejmik Nieszawski, obniżając niektóre opłaty szpitalne z mocą obowiązującą od 1-go kwietnia 1926 roku, wprowadza następujące zmiany do statutu o opłatach szpitalnych (protokół Sejmiku XXVIII uchwała Nr. 9): w par. 1 zamiast poz.: „j. za opatrunki drobne Z. 10" i poz.: „k. za opatrunki duże od 20 do 30 zł" wstawia się poz.:
„j. za opatrunki od 6 do 10 zł";
zamiast poz.: „l. za salę operacyjną od 30 do 60 zł wstawia się poz.:
„k. za salę operacyjną zł 15";
zamiast poz.: „m. za nałożenie gipsu od 40 do 80 zł wstawia się poz.:
„l. za nałożenie gipsu od 30 do 60 zł";
poz.: „n" oznacza się literą „m".

Do p. 5-go. Uzupełniając wniosek Rady Szkolnej Powiatowej o powołanie zastępcy członków Rady, przedstawicieli Sejmiku, inspektor szkolny powiadamia, że p. Grodzicki, jako członek Rady Szkolnej Powiatowej, wybrany przez Sejmik, upoważnił go do oświadczenia, że mandat swój członka Rady Szkolnej Powiatowej składa, wobec tego wnosi o powołanie innego przedstawiciela Sejmiku, ponieważ pozostaje obecnie w Radzie Szkolnej Powiatowej tylko 2 przedstawicieli Sejmiku bez zastępcy.

Po dyskusji powzięto jednomyślną **uchwałę Nr. 5:**

Sejmik Nieszawski na przedstawiciela swego do Rady Szkolnej Powiatowej deleguje uzupełniająco Starostę p. Adama Ricci'ego, a na zastępcę członków Rady Szkolnej — p. Konstantego Wrzesińskiego z Radziejowa.

Do p. 6-go: Przewodniczący powiadamia, iż wobec krótkiego czasu na zwołanie pierwszego posiedzenia Komisji Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego powołał sam 3 następujących przedstawicieli Sejmiku: pp. Wiktora Pulczyńskiego, Wincentego Kokowicza i Stanisława Żurkowskiego, wobec jednak utraty mandatu członka Sejmiku przez tego ostatniego, Przewodniczący prosi o powołanie innego i akceptowanie pozostałych członków. W tej sprawie zapadła następująca jednomyślna **uchwała Nr. 6:**

Do Komisji Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego Sejmik Nieszawski deleguje następujących swych przedstawicieli: pp. Wiktora Pulczyńskiego z Kol. Nieszawskiej, gm. Lubanie, Franciszka Szmycińskiego z Lubicza, gm. Osięciny, i Wincentego Kokowicza z Aleksandrowa Kujawskiego.

Do p. 7-go: Wnioski i interpelacje.

Na podstawie Ustawy z 25 lutego 1926 r. (D. U. Nr. 28, poz. 167) Przewodniczący wnosi o upoważnienie Wydziału Powiatowego do wstawienia w budżecie na rok 1926 kredytu na pokrycie kosztów szczepienia ospy w sumie 2000 zł po nadesłaniu przez władzę nadzorczą budżetu zatwierdzonego.

Bez dyskusji powzięto jednomyślnie **uchwałę Nr. 7:**

Kredyt na przeprowadzenie przymusowego szczepienia ospy w powiecie do sumy zł 2000 (dwa tysiące), usprawiedliwionej szczegółowym kosztorysem, Wydział Powiatowy może wstawić do budżetu powiatowego związku komunalnego na rok 1926, otrzymawszy jego zatwierdzenie władz nadzorczych, jednak bez prawa podwyższania uchwalonych już podatków ,ani też wprowadzania nowych.

Pan Dzierzbicki interpeluje:

1. w sprawie terminu świadectw dla klaczy.

Powiatowy lekarz weter. wystawia z ważnością do dni 8 świadectwa dla klaczy, wysyłanych do pokrywania. Wszak jeśli chodzi o środek zapobiegawczy przeciw szerzeniu się zarazy stadniczej, toć wystarczyłoby jedno świadectwo na cały okres pokrywania klaczy, gdyż nikt zapewne w jednym okresie klaczy do kilku ogierów nie wysyła, niema więc obawy, żeby klacz, uznana za zdrową na początku swego okresu i pokryta przez zdrowego ogiera, miała już po ośmiu dniach ulec zarażeniu się. Takie ograniczenie hodowców koni, nie oparte na żadnym

usprawiedliwiającym argumencie, przyczyni się do zabicia hodowli koni — już dziś drobna własność swych klaczy nie wysyła do pokrycia, bo nie stać nikogo, by co 8 dni z najodleglejszych krańców powiatu swe klacze przyprowadzał do powiatowego lekarza weterynarji, narażał się na to, że w tym dniu może go nie zastać i przytem kilka dni stracić nie tylko na czasie, ale i kosztach podróży. Tembardziej wydaje się takie zarządzenie niezrozumiałem, że w sąsiednim powiecie włocławskim pow. lek. weter. wydaje świadectwa na cały okres pokrywania.

P. Barthel dodaje, że poruszona przez p. Dzierzbickiego sprawa była już przedmiotem dysputy Wydziału Powiatowego, który również stanął na tem stanowisku, że świadectwo klaczom winno wystawiać się z terminem na cały jeden okres pokrywania.

2. W sprawie wydzielenia w gminie miejsc grzebalnych dla padliny. Wydane zostało zarządzenie, by zarządy gminne zorganizowały w gminach miejsca grzebalne dla padliny, gdzie mają być grzebane wszystkie sztuki inwentarza padłego. Jest to zarządzenie niecelowe, bo stwarza możność rozszerzania się chorób zakaźnych u zwierząt, pomijając już niewygody i straty rolników. Przy każdej zagrodzie utrzymują rolnicy ogródki owocowe ogrodzone, żeby inwentarz żywy tam się nie dostawał i nie czynił szkody; daleko więc korzystniej byłoby, żeby pozwolono — jak dotąd się praktykowało — zakopywać padlinę w tych ogródkach — choroba się nie przeniesie, bo inwentarz tam nie chodzi, a rolnik znakomicie może sobie użyźnić ziemię pod drzewami owocowemi.

3. W sprawie posługiwania się pomocą lek. weter. z innych powiatów.

Zaszedł wypadek potrzeby nagłej pomocy lekarskiej weter.; będąc w Włocławku z innemi sprawami, prosiłem stamtąd pow. lek. weter. o udzielenie porady — odmówił, gdyż powiat nieszawski nie jest terenem działalności; to samo było z felczerem weter., który mię poinformował, że jeżeli starosta nieszawski da telefoniczne zezwolenie, może porady udzielić i właśnie dopiero po uzyskaniu tego zezwolenia wolno mi było skorzystać z pomocy felczera weter. Czy zatem nie możnaby tych ograniczeń zmienić.

Dr. Krynicki na interpelację pierwszą wyjaśnia, że w tym przedmiocie ma zupełnie wyraźny przepis Urzędu Wojewódzkiego, który nie pozwala mu wystawiać świadectw na czas dłuższy niż dni 8. By rolnikom nie stwarzać trudności zbędnych, wystawia się świadectwa bez określonego terminu prekluzyjnego; na interpelację 2-gą — że w myśl projektu p. Dzierzbickiego, z którym spotykał się w każdej gminie przy objeździe powiatu, wystosował do Urzędu Wojewódzkiego zapytanie, na które oczekuje teraz odpowiedzi;

na interpelację trzecią Przewodniczący wyjaśnia, że z porad lekarzy z innych powiatów można korzystać, byle lekarz ordynujący wypadek stwierdzonej przez się choroby zakaźnej niezwłocznie meldował właściwemu powiatowemu lekarzowi weter.

Pan Pulczyński — ze względu na to, że powiatowy związek komunalny utrzymuje własne szpitale i lekarzy, — stawia wniosek o wystąpienie do właściwych władz z żądaniem zwolnienia z obowiązkowego ubezpieczania pracowników samorządowych w Kasie Chorych.

Bez dyskusji powzięto **uchwałę Nr. 8:**

Sejmik Nieszawski stwierdza, że powiatowe związki komunalne mają możność zapewnić swym pracownikom bezpłatne lecznictwo przez własnego lekarza i własny szpital a nie potrzebując wtedy obciążać swego budżetu specjalnemi opłatami od ubezpieczenia na wypadek choroby, osiągnąć mogą najmniej około 7000 zł rocznej oszczędności. Biorąc to na uwagę, Sejmik Nieszawski zwraca się do właściwych władz o najrychlejsze znowelizowanie ustawy z 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby w tym kierunku, by związki komunalne, zapewniające bezpłatne leczenie swym pracownikom, zwolnione były od obowiązku ubezpieczenia ich w Kasach Chorych.

Pan Sulimierski Bronisław powiadamia członków Sejmiku o otwarciu wystawy rolniczej w Pradze Czeskiej i proponuje, by prosić pana Starostę o wyjednanie ulgowych paszportów zagranicznych dla tych członków Sejmiku, których Sejmik na wystawę delegować zechce. W toku dyskusji wypowiadano się za wysłaniem trzech członków Sejmiku za zwrotem kosztów nabycia ulgowego paszportu i przejazdu koleją w obie strony. Na wniosek p. Konstantego Wrzesińskiego powzięto jednomyślną **uchwałę Nr. 9:**

Sejmik Nieszawski deleguje trzech członków pp. Bronisława Sulimierskiego, Wiktora Pulczyńskiego i Franciszka Szmycińskiego na wystawę rolniczą w Pradze Czeskiej, prosząc p. Starostę o wyjednanie dla tychże paszportów zagranicznych po cenie ulgowej. Delegowanym członkom Sejmiku zapewnia się zwrot kosztów nabycia ulgowego paszportu zagranicznego i przejazdu koleją w obie strony; po powrocie obowiązani oni są złożyć odpowiednie sprawozdanie na najbliższem posiedzeniu Sejmiku.

Pan Barthel informuje członków Sejmiku o stanie sprawy uzyskania tytułu własności na „Zagajnicy" dla szkoły ogrodniczo-pszczelniczej w Nieszawie, powiadamia, że Komisja Szkolna występuje obecnie do Magistratu m. Nieszawy i wsi Dyniec z propozycją powzięcia uchwały o zrzeczeniu się na dobro szkoły praw stron obydwu do tej części „Zagajnicy", którą teraz szkoła użytkuje.

Pan Pulczyński zapytuje, czy Wydział Powiatowy przeprowadził redukcję personelu drogowego. W odpowiedzi inżynier drogowy wyjaśnił, że zredukowano 1 drogomistrza, 1 woźnego i 1 siłę kancelaryjną, na etacie drogowym pozostają — prócz dróżników — 1 inżynier, jeden technik, 1 drogomistrz, 1 kancelista i 1 magazynier.

Pan Pulczyński zgłasza do Wydziału Powiatowego o poddanie rewizji statutu opłat rogatkowych w Nieszawie, które zdaniem jego są wygórowane.

Pan Zajączkowski prosi Wydział Powiatowy o określenie wysokości honorarjum lekarza weterynarji za zabiegi, połączone z rękoczynami, i za porady na zbiorowe zawezwanie.

Pan Sulimierski proponuje, by Sejmik zwrócił się do ogółu rolników swego powiatu z wezwaniem do tępienia chwastów szkodliwych. Jednomyślnie powzięto **uchwałę Nr. 10:**

Sejmik Nieszawski wzywa wszystkich rolników powiatu nieszawskiego do energicznego tępienia chwastów szkodliwych, zwłaszcza ostu i wędrownika (zielsko żółto kwitnące) przed okwitaniem, by przeszkodzić masowemu zachwaszczaniu się pól, a jednocześnie zwraca się do p. Starosty o wydanie w tej mierze zarządzenia administracyjnego z rygorem karnym.

Na tem posiedzenie Sejmiku zakończono i protokół podpisano.

Przewodniczący Sejmiku

Starosta Nieszawski: (—) Ricci.

Sekretarz Sejmiku: (—) Żydowo Zdzisław.

Dział nieurzędowy.

Nasze banknoty.

W „Kurjerze Warszawskim" z 4 b. m. wyczytaliśmy następującą notatkę:

Smutnym objawem nieszanowania pieniędzy papierowych, znajdujących się dziś w obiegu, jest opłakany stan biletów Banku Polskiego, powracających do jego kas. Podczas inflacji marki polskiej, gdy, z powodu niewielkiej często wartości poszczególnych odcinków, obywatel zmuszony był nosić przy sobie bardzo znaczne ilości znaków pieniężnych, społeczeństwo odwykło od zwracania uwagi na zewnętrzny wygląd i czystość biletów. Obecnie, gdy ilość biletów Banku Polskiego jest znacznie mniejsza, całe społeczeństwo powinno poczuwać się do obowiązku właściwego obchodzenia się z biletami, będącemi w jego posiadaniu, i do starania się o ich estetyczny wygląd. Zrozumiałą jest rzeczą, że bilety, pozostające dłuższy czas w obiegu, różnić się muszą od biletów nowo wypuszczonych. Bank Polski wycofuje w miarę zniszczenia banknoty z obiegu, zastępując je nowemi. Zbyt często powtarza się jednak przedstawianie w kasach Banku odcinków, które muszą być przedwcześnie wycofane wskutek zabrudzenia lub uszkodzenia. Instytucja emisyjna narażona jest z tego powodu na bardzo znaczne koszta. Wypuszczenie nowych odcinków nie ogranicza się bowiem tylko do kosztów druku i papieru; poważną pozycję w wydatkach stanowią dla Banku wszelkie prace przygotowawcze, jak opracowywanie projektów rysunków, sporządzenie nowych klisz itd. O ileby objaw rozmyślnego niszczenia biletów bankowych nie ustawał i odcinki, zniszczone nie wskutek normalnego obiegu, w dalszym ciągu napływały do kas oddziałów, Bank Polski zmuszony byłby, dla pokrycia swych strat, zastanowić się nad wprowadzeniem opłaty w wysokości, odpowiadającej kosztom druku uszkodzonych odcinków. Z.

Rady praktyczne o puszczaniu krwi.

Puszczanie krwi zwierzętom jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych sposobów domowego leczenia zwierząt i właściciele inwentarza stosują go niemal przy każdej chorobie, nie zwracając wcale uwagi na to, że jest to nadużycie, które zamiast korzyści może nieraz przynieść wielką szkodę, a nawet i przyczynić się do śmierci zwierzęcia.

Racjonalne puszczanie krwi, dokonane odpowiednio, właściwie i w swoim czasie, jest w niektórych wypadkach wskazane i pożyteczne, stosowanie zaś szablonowe nie powinno być tolerowane i jest niedopuszczalne.

Zasadniczo lepiej puszczania krwi unikać, choćby z tego względu, że zmniejszenie się ilości krwi u danego zwierzęcia, a szczególnie gdy ono jest chude, bardzo nadwątla jego siły żywotne, w pewnych zaś razach przyczynia się do rozszerzania chorób pomorowych.

Wykonanie tego zabiegu wymaga zachowania wielkiej czystości i ostrożności, najlepiej więc pozostawiać to specjaliście, a nie dawać wykonywać znachorom i amatorom.

Puszczenie krwi z pożytkiem może być zastosowane przy ochwacie (zesztywnienie nóg) i przy zapaleniu mózgu, niekiedy przy kolce i zapaleniu płuc, lecz zawsze za poradą lekarza. Jeżeli w niektórych razach zajdzie pilna potrzeba wykonania tego zabiegu samemu właścicielowi, to należy pamiętać o zachowaniu następujących warunków:

1. **Wystrzydz włosy na szyi i skórę przemyć wodą karbolową lub zajodynować, w braku zaś tych płynów zrobić to mydłem.**
2. **Nie używać puszczadła zardzewiałego! Puszczadło przed użyciem wygotować w wodzie wrzącej. Zamiast puszczadła lepiej użyć odpowiednią igłę.**
3. **Nacisnąć żyłę palcami lewej ręki, a prawą ręką przyłożyć puszczadło ostrzem do naprężonej żyły, pomocnik wtedy winien uderzyć puszczadło drewnianym wałeczkiem.**
4. **Krew zbierać do podstawionego naczynia o znanej objętości, aby jej nie wypuścić więcej nad 3—4 litrów.**
5. **Wtedy chwycić dużym i wskazującym palcem lewej ręki brzegi rany, nie odciągając skóry, przebić je wygotowaną szpilką ostrą w odległości 2 ctm od brzegów i zawiązać mocną, czystą wygotowaną nitką (a nie włosiem).**

Należy przytem pamiętać, że wogóle puszczanie krwi może być uskutecznione tylko z żyły na szyi, i że zabieg ten można stosować u zwierząt nie starych, tłustych i dobrze zbudowanych.

Z. Olszański — lek. weterynarji.

Dział ogłoszeniowy.

Za redakcję i dział urzędowy odpowiedzialny: Sekretarz Sejmiku Zdzisław Zydowo Aleksandrów-Kuj.
Drukiem i nakładem Drukarni Toruńskiej T. A. w Toruniu.